

Καὶ ἡ ργοῦλ-λα ἡ καμπούρα | ἄρχιζεν καὶ ἐκατοῦραν
Κύπρ.

Ἄρχιζε, γλῶσσα μ', ἄρχιζε νὰ τοὶ παινέσης οὔλες
τοὶ κοπελιές τοὶ δίφορες καὶ τοὶ καλές γριουῦλες
Κρήτ.

Μιά γριούλα ἡ καημένη | κάθεται καὶ μ' ὀρμηγεύει
Εὐβ. (Στρόπον.) 2) Παιδιά καθ' ἣν ἐν ἐκ τῶν πέντε ἕως
δέκα μετεχόντων εἰς ταύτην παιδίον, ὀρισθὲν ὡς «γριούλα»,
καταδιώκει μὲ κεκαλυμμένους τοὺς ὀφθαλμούς τὰ ὑπόλοι-
πα παιδιά καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐγγίσῃ ἐν ἐξ αὐτῶν, τὸ ὅποιον
τότε ὑποχρεοῦται νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ Στερελλ. (Αἰτωλ.)
Συνών. τ υ φ λ ὁ μ υ ε γ α. 3) Κατὰ τὸν πληθ., κουκκία μα-
γειρευόμενα δι' ἄπλου βρασμοῦ ἄνευ οὐδενὸς καρυκεύμα-
τος Ἀττικ. Συνών. γ ρ ι ᾶ 10, γ ρ ι α δ ᾶ κ ι 2, γ ρ ι ῖ λ α 3,
γ ρ ι ῖ τ σ α 4.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γριούλας Στερελλ. (Αἰ-
τωλ.), ὑπὸ τὸν αὐτὸν δὲ τύπ. καὶ ὡς παρωνύμ. Στερελλ.
(Κολάκ.)

γριουλάκι τό, ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ι ο ῦ λ α ὡς ὑποκορ.

Ἡ μικρόσωμος καὶ καλὴ γραῖα.

γριπάκι τό, Εὐβ. (Λιχάς) Ἰκαρ. (Καραβόσταμ.) Προπ.
(Μαρμαρ. Μηχαν.) γριπάκι Εὐβ. (Λιχάς) Θεσσ. (Τρίκερ.)
Μακεδ. (Ἡράκλ.) γριπάτσι Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ῖ π ο ς ὡς ὑποκορ.

1) Μικρὸς γ ρ ῖ π ο ς, τὸ ὅπ. βλ., Ἰκαρ. (Καραβόσταμ.)
Μεγίστ. Προπ. (Μαρμαρ. Μηχαν.) Συνών. γ ρ ι π ᾶ ρ ι,
γ ρ ι π α ρ ὀ λ ι, κ ο λ ο β ρ ῆ χ τ η ς, τ ρ ᾶ τ α. 2) Δίκτυον
εἰδικὸν διὰ τὴν ἀλιεῖαν ἰχθύων Εὐβ. (Λιχάς) Θεσσ. (Τρί-
κερ.) Μακεδ. (Ἡράκλ.) Προπ. (Μηχαν.)

γριπάρης ὁ, Ἀστυπ. Λέρ. Νίσυρ. Πάρ. Προπ. (Μαρ-
μαρ. Πέραμ.) Σκίαθ. Τήλ. — Α. Παπαδιαμάντ., Χριστου-
γενν. διηγ., 51 Τὰ μετὰ θάνατον, 47. Μ. Φιλήντ., Γλωσσον.
2, 120 — Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ. 309 Πρω.
Δημητρ. Πληθ. γριπαράιοι Προπ. (Μαρμαρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ῖ π ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ᾶ ρ η ς,
διὰ τὴν ὅπ. βλ. - ᾶ ρ ι ς.

1) Ὁ ἀλιεύων διὰ γρίπου Ἀστυπ. Λέρ. Πάρ. Προπ.
(Μαρμαρ. Πέραμ.) Σκίαθ. — Α. Παπαδιαμάντ., ἐνθ' ἄν.
Μ. Φιλήντ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ.,
ἐνθ' ἄν. Πρω. Δημητρ.: Βλέπ'ς οἱ γριπαράιοι ἀρκέσαν καὶ
'πονωαστήκανε (ἄρχισαν νὰ ὑποψιάζωνται) Μαρμαρ. Ἡτο-
νε 'ς τὸ ψάρεμα ἕνας καπετάνιος γριπάρης Λέρ. Πότε βοη-
θῶν τοὺς γριπάρηδες εἰς τὴν ἀνέλκυσιν τοῦ μακροῦ ἀτελειώ-
του γρίπου ἐπὶ τῆς μεγάλης ἄμμου Α. Παπαδιαμάντ.,
Χριστουγενν. διηγ., 51. Συνών. ψ α ρ ᾶ ς. 2) Ὁ ἰδιοκτήτης
γρίπου Νίσυρ. Τήλ. — Λεξ. Πρω. 3) Ὁ κατασκευάζων γρί-
πους Λεξ. Αἰν. Πρω. Δημητρ.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γριπάρης καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν. Μύκ.
Πάρ. Σέριφ. Σίφν. καὶ ὡς τοπων. Στερελλ. (Χριστ.)

γριπάρι τό, (Ι) Μύκ. γριπάρι Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ῖ π ο ς ὡς ὑποκορ. Πβ. H.R. Kahane-
A. Tietze, Ling. Franca, 501 - 502.

Μικρὸν δίκτυον ἀλιείας ἐνθ' ἄν.

γριπάρι τό, (ΙΙ) Ἰθάκ. Ἰων. (Φώκ.) Κεφαλλ. Λευκ. —
Α. Βαλαωρ., Ἔργα 2, 182, 3, 378 γριπάρι Θράκ. (Αἰν.)
Στερελλ. (Αἰτωλ. Σιβ. Σπάρτ.) γριπάρι Στερελλ. (Σπάρτ.)
Ἀγνώστου ἐτύμου.

Εἶδος χόρτου τῆς οἰκογενείας τῶν Ἀγρωστωδῶν (Gra-
mineae) Θράκ. (Αἰν.) Ἰθάκ. Ἰων. (Φώκ.) Κεφαλλ. Λευκ.
Στερελλ. (Αἰτωλ. Σιβ. Σπάρτ.) — Α. Βαλαωρ., ἐνθ' ἄν. :
Μ' ἐκεῖ τοῦ γριπάρι φκειάν'νι τὰ π'λλὰ φουλιές Σπάρτ.
Τὰ πράτα τρῶνι γριπάρι αὐτόθ. || Παροιμ. Ἡ γουρούνα,
ἅμα ἔκανε γουρουνόπουλα, δὲν ἐχόρταινε οὔτε γριπάρι (=ἡ
μήτηρ πολλὰς στερήσεις ὑφίσταται χάριν τῶν τέκνων της)
Κεφαλλ. || Ποιήμ.

Ἄλλη δὲ γνώρισαν στρωμνὴ παρὰ χλωρὰ γριπάρι,
οὔτ' ἄλλη ἔλαβαν σκεπή, παρ' ἄγρια πρινάρι
Α. Βαλαωρ., ἐνθ' ἄν. 3, 378.

Ἐπὶ τὸ λείψανον ἔστρωσε | χλωρὸ γριπάρι,
τὸ μνήμα ἐσφράγισε, | σκύπτει, φιλεῖ
Α. Βαλαωρ., ἐνθ' ἄν. 2, 182.

γριπαρόλι τό, Ν. Ἀποστολίδ., La pêche en Grèce,
45 — Λεξ. Βλαστ. 311 Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ι π ᾶ ρ ι (Ι) καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ.
- ὀ λ ι.

Μικρὸς ἐλαφρὸς γ ρ ῖ π ο ς ἐνθ' ἄν. Συνών. γ ρ ι π ᾶ κ ι,
γ ρ ι π ᾶ ρ ι, κ ο λ ο β ρ ῆ χ τ η ς, τ ρ ᾶ τ α.

γριπιάρικος ἐπίθ. ἀμάρτ. γριπ-πιάρικος Ρόδ.

Ἐκ τοῦ γ ρ ι π ι ᾶ ρ ι κ ο, οὐδ. τοῦ ἀμάρτ. γ ρ ι π ι ᾶ ρ ι ς.

Ὁ ἔχων σχέσιν μὲ τὴν διὰ γρίπων ἀλιεῖαν, ὁ ἀλιευτικός :
Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπέρασεν ἕναν γριπ-πιάρικον καΐκιν ἄτυχον.

γριπίζω Ζάκ. Πελοπ. (Μεσσην.) — Α. Παλάσκ., Ὁ-
νοματολόγ., 28 — Λεξ. Κορ. Περίδ. Πρω. Δημητρ.

Τὸ Βυζαντ. γ ρ ι π ῖ ζ ω. Πβ. Ἡσύχ. «γριπίζει» ἀλιεύει.

1) Ἀλιεύω διὰ γρίπου Πελοπ. (Μεσσην.) — Λεξ. Κορ.
Περίδ. Πρω. Δημητρ. Συνών. ψ α ρ ῆ ω. β) Ἀλιεύω δι'
ἀπόχης γαρίδας εἰς τὰ ἀβαθῆ ὕδατα τῶν παραλιῶν Ζάκ.
γ) Ἀνιχνεύω, ἀγρεύω διὰ γρίπου ἀντικείμενον ἐντὸς τῆς
θαλάσσης Λεξ. Δημητρ. 2) Περιτυλίσσω, περιδένω διὰ
σχοινίου τὴν ἀνελκυσθεῖσαν ἄγκυραν διὰ νὰ συγκρατῇται
αὕτη στερεῶς Α. Παλάσκ., ἐνθ' ἄν.

γριπιτζής ὁ, ἐνιαχ. γριπ'τζής Κωνσπ. γριπ'τζής Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ῖ π ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ι τ ζ ῆ ς.

Ὁ ἀλιεὺς ἐνθ' ἄν. : Οἱ γριπ'τζήδες λ'π'θῆκαν τῇ γάττα,
τ'ς ῥίξαν καθόσα ψάρια Λέσβ. Συνών. ψ α ρ ᾶ ς.

γριπόβολο τό, Κύν. γριπόβολος ὁ, Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ῖ π ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - β ο λ ο,
περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 242.

Σχοινίον τὸ ὅποιον, ἔχον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ προσδεδεμένου
λίθου ἡ κλάδον δένδρου, ρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν, ἵνα συ-
ρόμενον ἀνέυρῃ καὶ παρασύρῃ ἀπολεσθεῖσαν ὀρμιᾶν ἡ ἄλλο
ἀντικείμενον.

γρίπος ὁ, Αἰγιν. Ἄνδρ. Ἀστυπ. Βιθυν. (Ἀρακλ.
Μουδαν.) Δωδεκάν. (Λειψ.) Ἐρεικ. Εὐβ. (Χαλκ.) Θηρ.
Θράκ. (Σηλυβρ.) Ἰθάκ. Κεφαλλ. Κέως Κουφονήσ. Κύν.
Κυκλάδ. Κύπρ. Κῶς Λευκ. Νάξ. (Κωμιακ.) Νίσυρ. Πάρ.
Πελοπ. (Μεγαλοχ. Μεσσην.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) Προπ.
(Ἀρτάκ. Μαρμαρ.) Σύμ. Τήλ. — Ν. Ἀποστολίδ., La pêche
en Grèce, 44 Α. Βαλαωρ., Ἔργα 3, 268 Π. Βλαστ., Ἀργώ,
337 Γ. Δροσίν., Ὑάρειμ. 14, 40 Th. de Heldreich, Faune de
Grèce, 92. Α. Μαμμέλ., Θαλασσιν., 33, 108 Α. Παλάσκ., Ὁ-
νοματολόγ., 28 Π. Παναγιωτοπούλ., Ἰχθ. ἀναδρομ., 468 Μ.
Φιλήντ., Γλωσσον. 2, 35 H.R. Kahane-A. Tietze, Lingua
Franca, 503 - 504 — Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. Βλαστ. 311

